Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

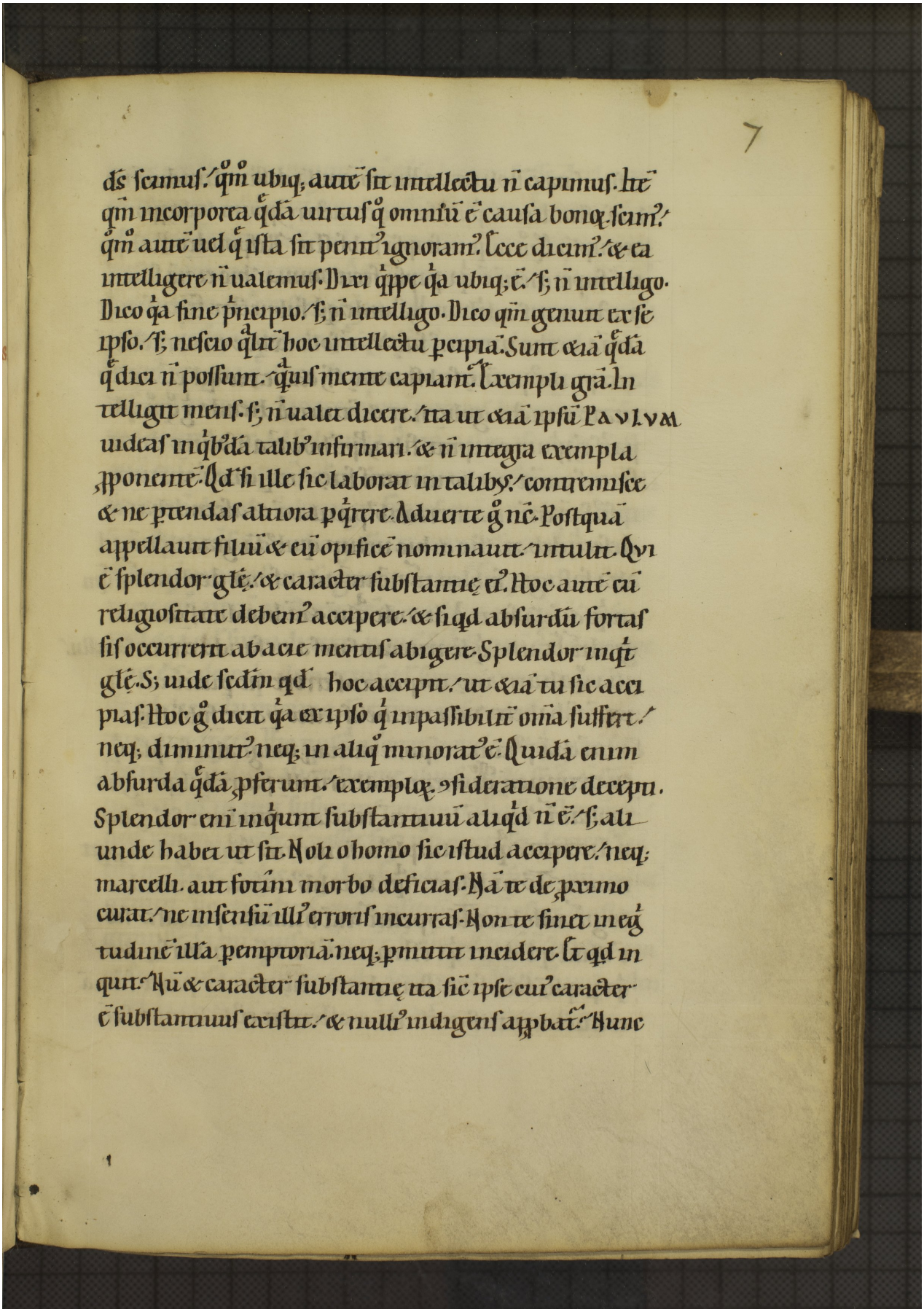

7

ds scimus. qm ubiq; autem sit intellectu ñ capimus. Ite
qm incorporea qdã uirtus q omniũ ē causa bonq scim.
qm autem uel q ista sit penitus ignoram. Ecce dicim. & ea
intelligere ñ ualemus. Dici quippe qa ubiq; ē. s; ñ intelligo.
Dico qa fine principio. s; ñ intelligo. Dico qm genuit ex se
ipso. s; nescio qlit hoc intellectu percipiã. Sunt eiã qdã
q dici ñ possunt. quis mente capiant. Exemplu grã. In
telligit mens. s; ñ ualet dicere. ita ut eiã ipsũ PAVLVM
uidcas in qbdã talib informan. & ñ integra exempla
apponente. Qd si ille sic laborat in talibus. contremisce
& ne prendas altiora pqrere. Aduerte q nẽ. Postquã
appellauit filiũ & eũ opifice nominauit. intulit. Qui
ē splendor glie. & caracter substantie et. Hoc autem eũ
religiositate debem accipere. & siqd absurdũ fortas
sis occurrere abacie mentis abigere. Splendor inqit
glie. S; unde sedm qd hoc accipit. ut eiã tu sic acci
pias. Hoc q dicit qa ex ipso q impassibiliter omia suffert.
neq; diminuit neq; in aliq minorat ē. Quidã enim
absurda qdã pferunt. exemplq sideratione decepti.
Splendor enim inquit substantiuũ aliqd ñ ē. s; ali
unde habet ut sit. Noli o homo sic istud accipere. neq;
marcelli aut fotim morbo deficias. Hã te de primo
curat. ne insensiũ illi erroris incurras. Non te sinit in eq
tudinẽ illa pemptoriã. neq; pmittit incidere. Et qd in
quit. Hũ & caracter substantie ita sic ipse cui caracter
ē substantiuus existit. & nulli indigens appbat. Hunc